

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010573
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2220010573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného J. C., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno g/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného čo do výroku o treste proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 28. apríla 2021, č. k. 18T/78/2020-204, na verejnom zasadnutí konanom 5. mája 2022 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný J. C., nar. X. J. XXXX v R. P., trvalé bydlisko R. P., prechodne B.
cesta XXXX/XX, R. P.,

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona sa v trestnom rozkaze Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/21/2020 z 21. februára 2020, právoplatnom 21. februára 2020, ruší skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len okresný súd) z 28. apríla 2021, č. k. 18T/78/2020-204, bol obžalovaný J. C. (ďalej len obžalovaný) uznávaný za vinného v bodoch I./ a II./ z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), v bode III./ z prečinu (správne zločinu - pozn. súdu) krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a v bodoch IV./ a V./ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že I. dňa 14. júla 2019 v čase od 12.00 hod. do 13.00 hod. v R. P., na Trhovisku za pohostinstvom zvanom Zerda, z osobného motorového vozidla značky Citroen Evasion, EČV: DS 738 BK odcudzil zväračku nezistenej značky s rokom výroby 2007, čím poškodenému T. Q. spôsobil škodu vo výške 251,50 eur,

príčom dňa 13. mája 2019 bol postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Dunajská Streda, odbor všeobecnej vnútornej správy sp. zn. OU-DS- OVVS-2019/012992 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb., ktorý mu bol doručený dňa 30. mája 2019 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.6.2019

II. dňa 7. augusta 2019 v čase okolo 12.00 hod. v Dunajskej Strede, na ulici B. S., z neuzamknutého osobného motorového vozidla značky Opel Vivaro, EČV: DS 650 GD zaparkovaného pri novostavbe bez súpisného čísla, odcudzil z odkladacieho priestoru na strane spolujazdca peňaženku čiernej farby značky Borelli a textilnú príručnú tašku s obsahom dvoch občianskych preukazov, dvoch vodičských preukazov, štyroch bankomatových kariet, dvoch kariet poisťovne, jedného osvedčenia daňového identifikačného čísla, jedného preukazu na vysokozdvížny vozík, jedného kľúča od vchodovej brány a hotovosti vo výške 100,- eur, čím poškodil C. R. spôsobil škodu vo výške 135,- eur, pričom dňa 13. mája 2019 bol postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Dunajská Streda, odbor všeobecnej vnútornej správy sp. zn. OU-DS-OVVS-2019/012992 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb., ktorý mu bol doručený dňa 30. mája 2019 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.6.2019,

I. dňa 19. novembra 2019 v čase o 14.30 hod. v Dunajskej Strede, na Ohradskej ceste pred predajňou Hecht z úložného priestoru neuzamknutého nákladného motorového vozidla značky Fiat Ducato, EČV: DS 561 EU, odcudzil motorovú pílu značky Stihl MS 181 a motorovú pílu značky Oleo-Mac 947, čím poškodil I. Q. spôsobil škodu vo výške 650,- eur, podľa odborného vyjadrenia, pričom dňa 13. mája 2019 bol postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Dunajská Streda, odbor všeobecnej vnútornej správy sp. zn. OU-DS-OVVS-2019/012992 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb., ktorý mu bol doručený dňa 30. mája 2019 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.6.2019, II. dňa 17.02.2020 v čase od 13,00 hod. do 13,30 hod. v meste R. P. na Adyho ulici 28 bez použitia násillia z riadne neuzamknutého motorového vozidla zn. Iveco Daily, bielej farby, EČ: VT 153 BL, z odkladacieho priestoru odcudzil príklepovú vŕtačku/búracie kladivo značky Makita, výrobného čísla 857724, modrej farby, spolu s kufríkom a príslušenstvom, čím pre spoločnosť PLANGAS-TRANS, s. r. o., so sídlom Vranov nad Topľou, Budovateľská 2770/33, IČO: 36477605, spôsobil škodu vo výške 870,- eur,

III. dňa 17.02.2020 v čase okolo 11,30 hod. v meste Dunajská Streda na ulici Y. P. pred rodinným domom č. 1735/56 z tam zaparkovaného, riadne neuzamknutého motorového vozidla značky Renault Trafic, bielej farby, EČ: BL 332 XS, bez použitia násillia odcudzil 1 ks merač rýchlosti internetu zn. Arrus v hodnote 1.024,- eur, 1 ks merač rýchlosti internetu zn. Max Control v hodnote 2.646,- eur, čím pre spoločnosť Slovak Telekom, so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, IČO: 35763469, spôsobil škodu vo výške 3.688,- eur na základe odborného ohodnotenia, pričom uvedeným konaním spôsobil škodu v celkovej výške 4.558,- eur.

2. Okresný súd obžalovaného za to odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na spoločný súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Súčasne okresný súd zrušil podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/21/2020 zo dňa 21.02.2020, právoplatný dňa 21.02.2020. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/21/2020 zo dňa 21.02.2020, právoplatný dňa 21.02.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 3 (tri) roky. Okresný súd tiež rozhodol o nárokoch na náhradu škody uplatnených poškodenými.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal a následne vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní len čo do výroku o treste, náhrade škody či ochrannom opatrení.

4. Výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu obžalovaným, na jeho následok (spôsobenie škody viacerým osobám), zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti a ich pomer, na osobu páchatela (doposiaľ 23-krát súdne trestaná osoba), jeho pomery (dôchodca) a možnosti jeho nápravy (minimálna možnosť nápravy, keď si vedome a pravidelne zabezpečuje prostriedky na živobytie trestnou činnosťou). Okresný súd za prejednanú trestnú činnosť uložil obžalovanému spoločný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorý považoval za primeraný a zákonný s tým, že u obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval a jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, že už

bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu potom súd postupoval podľa § 38 ods. 2 T. z. vzhľadom na rovnosť priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa ustanovenia § 212 ods. 3 Trestného zákona v rámci trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov, pričom obžalovanému vzhľadom na obmedzené možnosti nápravy uložil trest na úplne dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby.

5. Okresný súd dodal, že trestné činy v bodoch 1/ a 2/ sú pokračovacím trestným činom (medzi spáchaním skutkov bolo obžalovanému doručené uznesenie o vznesení obvinenia pre skutok 1/), zatiaľ čo trestný čin v bode 3/ je pokračovacím trestným činom s trestnými činmi v bodoch 4/ a 5/ (uznesenie o vznesení obvinenia pre skutok 3/ bolo obžalovanému doručené až po trestnom rozkaze OT/21/2020 - skutky 4/ a 5/). Za všetky trestné činy bolo potrebné uložiť jeden trest - jednak súhrnný za trestné činy v bodoch 1/ a 2/ vo vzťahu k trestnému rozkazu sp. zn. OT/21/2020, ktoré sú v súbehu (za zrušenia výroku o treste trestného rozkazu OT/21/2020 zo dňa 21.02.2020, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad) a jednak spoločný za trestné činy v bodoch 3/, 4/, 5/, ktoré sú pokračovacím trestným činom, a to podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona (pri zrušení celého výroku o vine aj treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/21/2020 zo dňa 21.02.2020).

6. Takýto trest okresný súd považoval za dostatočný na naplnenie účelu trestu z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie. Na dosiahnutie obmedzenej možnosti prevýchovy obžalovaného (vzhľadom na jeho vek 66 rokov a doterajších 23 odsúdení - v čase rozhodovania súdu), resp. skôr ustanovenia dozoru nad správaním obžalovaného na slobode mu okresný súd uložil ochranný dohľad v trvaní 3 roky, počas nutnosti absolvovania ktorého by bolo možné snáď aspoň čiastočne eliminovať páchanie trestnej činnosti obžalovaným.

7. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

8. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prítomné strany k opravnému prostriedku nevyjadrili. Prokurátorovi následne márne uplynula zákonná lehota na podanie odvolania.

9. Písomným podaním doručeným okresnému súdu 6. mája 2021 zahlásil obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mgr. Petra Rochovského voči rozsudku odvolanie čo do výroku o treste, ochrannom dohľade a náhrade škody, ktoré dodatočne odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu 7. júla 2021.

10. V odvolaní obhajca uviedol, že počas hlavného pojednávania v tejto trestnej veci napadla na Okresný súd Dunajská Streda pod sp. zn. 4T/38/2021 obžaloba Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sp. zn. 1Pv 398/2201 zo 16. apríla 2021 pre skutok spáchaný 25. mája 2020 právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o ktorej skutočnosti bol súd konajúci v tejto trestnej veci informovaný. S poukazom na ust. § 18 ods. 3, § 21 ods. 3 Tr. por. je obhajca toho názoru, že boli splnené podmienky na spoločné konanie o oboch podaných obžalobách, pretože všetky veci sa týkajú toho istého obžalovaného, taktiež trestné činy spolu súvisia, ide o čiastkové útoky, ktoré sa posudzujú ako jeden pokračovací trestný čin, pretože ich spája objektívna súvislosť v čase, spôsobuje ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Ak by nedošlo k spojeniu vecí, hrozilo by porušenie práv obžalovaného, lebo vzhľadom na vysoký počet jednotlivých útokov nie je možné vylúčiť procesné pochybenie súdu v jeho neprospech, kde súd môže pochybiť pri ukladaní trestu obžalovanému a v dôsledku toho uložiť obžalovanému prísnejší trest bez toho, aby bol na to daný dôvod. Obhajca dodal, že ak by okresný súd čakal na skončenie trestného konania v tejto trestnej veci, spôsobil by prieťahy vo veci vedenej pod sp. zn. 4T/38/2021.

11. Na základe uvedených skutočností obhajca v konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd pre podstatné chyby konania napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol so záväzným pokynom krajského súdu na spojenie oboch konaní vedených na okresnom súdu pod sp. zn. 18T/78/2020 a 4T/38/2021.

12. Zahlásené odvolanie odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 21. júla 2021 aj samotný obžalovaný. V odvolaní uviedol, že okresný súd porušil ust. § 279 ods. 1 Tr. por., ďalej namietal, že okresný súd rozhodol v nezákonnom zložení, nakoľko 21. októbra 2020 konala iná sudkyňa než tá, ktorá 28. apríla 2021 vyhlásila napadnutý rozsudok. Súčasne v odvolaní namietal uložený ochranný dohľad s tým, že je abstinent, hracie automaty nehráva, preto žiada ochranný dohľad zrušiť, nakoľko v jeho prípade nie je dôvodný.

13. Na základe vyššie uvedených skutočností potom obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol.

14. Prokurátor sa k písomne zdôvodnenému odvolaniu ku dňu konania verejného zasadnutia nevyjadril.
15. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 9. septembra 2021.

16. Za účelom prejednanía podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 5. mája 2022. Verejného zasadnutia sa zúčastnil prokurátor a obhajca obžalovaného. Pokiaľ ide o obžalovaného, tento bol riadne a včas upovedomený o termíne verejného zasadnutia, nezúčastnil sa ho, v telefonickom hovore pracovníčke súdu uviedol, že sa nedostaví a súhlasí s tým, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

17. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopĺňal, nakoľko žiadne návrhy v tomto smere neboli.

18. Keďže strany návrhy na doplnenie dokazovania nemali, krajský súd dokazovanie vyhlásil za skončené a pristúpil ku konečným návrhom. V rámci nich prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. a obhajca obžalovaného navrhol, aby krajský súd vyhovel odvolaniu obžalovaného a rozhodol v zmysle konečného návrhu uvedeného v písomnom odvolaní.

19. Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

20. Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - obžalovaným - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané, prihliadal krajský súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

21. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, aj keď z iných ako ním prezentovaných skutočností.

22. Úvodom treba v prvom rade zdôrazniť, že rozsudok okresného súdu odvolaním napadol len obžalovaný len čo do výrokov o treste, ochrannom dohľade a náhrade škody. Tým bol jasne vymedzený rozsah prieskumnej povinnosti krajského súdu. Inak povedané, napadnutý rozsudok okresného súdu je v časti výroku o vine právoplatný (bez ohľadu na kvalitu tohto výroku - pozn. súdu) a tento fakt musel krajský súd pri posudzovaní tejto veci rešpektovať.

23. Druhé pravidlo, ktoré musel odvolací súd v odvolacom konaní striktne dodržiavať, je tzv. zásada zákazu zmenu k horšiemu, ktorá je v prípade odvolacieho konania vyjadrená v ust. § 322 ods. 3 Tr. por. Predmetná zásada predstavuje jednu z esenciálnych zložiek práva na spravodlivý súdny proces a je budovaná na princípe, že postavenie obžalovaného sa nemôže zhoršiť tým, že využije svoje právo na podanie opravného prostriedku. Táto zásada teda garantuje možnosť obžalovaného napadnúť rozhodnutie súdu v čo najširšom rozsahu bez obáv z rizika, že si zhorší svoju situáciu. Vyjadrené inak, keďže odvolanie bolo podané len obžalovaným výlučne v jeho prospech, tak ak by aj krajský súd prieskumnou povinnosťou zistil porušenie zákona v prospech obžalovaného, nemohol by tieto chyby reparaovať v jeho neprospech, môže na ne len poukázať, aby sa im konajúci súd do budúcnosti vyvaroval.

24. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, najskôr bolo potrebné preskúmať, či konanie predchádzajúce tomuto výroku bolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom. Obžalovaný v tomto smere namietal, že vo veci rozhodoval súd v nezákonnom zložení, nakoľko mali pojednávať v tejto veci rôzne sudkyne. Tiež

namietať, že konala samosudkyňa, zrejme súc toho názoru, že mal konať senát, nakoľko v odvolaní cit. ust. § 349 Tr. por. Obe tieto námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

25. Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že obžaloba napadla na okresný súd 5. augusta 2020 pre skutky uvedené v bodoch I. až III. výroku o vine napadnutého rozsudku, právne kvalifikované v obžalobe v bodoch I. a II. ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/ Tr. zák. a v bode III. obžaloby ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/ Tr. zák. Obžalobu o prečinoch v zmysle ust. § 349 Tr. por. prejednáva samosudca, správne preto v tejto veci konal samosudca, keď ani výnimka predpokladaná ods. 2 ust. § 349 Tr. por. splnená v tejto veci nebola, lebo hoci prichádzalo do úvahy uloženie spoločného trestu, je zrejmé, že aj skorší trest vo veci Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. OT/21/2020 bol uložený v konaní pred samosudcom, nie pred senátom.

26. Z obsahu spisového materiálu krajský súd ďalej zistil, že obžaloba v tejto veci bola prostredníctvom elektronickej podateľne (programových a technických prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR) pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Jane Kobliškovej, ktorá túto trestnú vec prejednávala na hlavnom pojednávaní, pričom dňa 3. februára 2021 prijala vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 písm. b) Tr. por., že je vinný zo skutkov kladených mu za vinu v obžalobe a na ďalšom hlavnom pojednávaní konanom 28. apríla 2021 táto istá sudkyňa doplnila dokazovanie a následne po skončení dokazovania vo veci rozhodla rozsudkom, ktorý obžalovaný napadol odvolaním. K žiadnej zmene sudkyne tak v priebehu konania nedošlo.

27. Pokiaľ ide o obhajcom namietanú chybu konania, že okresný súd mal spojiť trestné konania ohľadom toho istého obžalovaného na spoločné konanie, túto námietku rovnako krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z dikcie ust. § 18 ods. 1 Tr. por. je evidentne zrejmé, že ide o možnosť súdu, nie jeho povinnosť. Navyše je táto možnosť limitovaná podmienkou, že daný postup zrejme nebude brániť ukončeniu veci v primeranej lehote. Ak sa okresný súd v tomto prípade rozhodol trestné veci obžalovaného na spoločné konanie nespojiť, nedopustil sa žiadnej chyby a neporušil žiadne práva obžalovaného.

28. Iné chyby konania vytýkané obhajobou neboli a krajský súd vlastným prieskumom nezistil také chyby konania, na ktoré by musel prihliadnuť z úradnej povinnosti z dôvodu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Naopak, bolo zistené, že okresný súd ohľadom tohto výroku vykonal dokazovanie procesne správne a v dostatočnom rozsahu.

29. Pokiaľ ide o samotný výrok o treste, obžalovaný mu v odvolaní konkrétne chyby nevytýkal, uviedol len, že je prísny. Skôr ako sa krajský súd vysporiadal s touto námietkou obžalovaného musel preskúmať, či výrok o treste zodpovedá stavu veci a zákonu, resp. či netrpí chybami, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

30. V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné pripomenúť niektoré východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

31. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

32. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

33. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

34. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

35. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Rovnako musí súd prihliadať na to, či zo strany páchatel'a nejde o opätovné spáchanie zločinu, prípadne obzvlášť závažného zločinu, nakoľko to má vplyv na dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá sa v prípade opätovného spáchania zločinu zvyšuje o jednu polovicu a pri opätovnom spáchaní obzvlášť závažného zločinu o dve tretiny.

36. Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladaní úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel' spáchal viac trestných činov, čo ale neplatí, ak sa trest ukladá aj s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

37. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

38. Správne okresný súd ustálil, že obžalovanému je potrebné ukladať spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. por., keďže okresný súd obžalovaného odsudzoval aj za ďalší čiastkový útok spáchaný 19. novembra 2019, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného od 1. augusta 2019 s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. z toho v bode III/ aj podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák., za ktoré iné čiastkové útoky (oba spáchané 17. februára 2020) už bol skôr odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 21. februára 2020, č. k. OT/21/2020 - 112, doručeným obžalovanému do vlastných rúk 21. februára 2020 (s účinkami vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku), ktorý nadobudol právoplatnosť 21. februára 2020.

39. Pokiaľ ide o druh trestu, správne okresný súd ustálil, že obžalovanému musí byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a to práve s poukazom na fakt, že sa mu ukladá spoločný trest v zmysle ust. § 41 ods. 3 Tr. zák., ktorý zo zákona nesmie byť miernejší ako nepodmienečný trest odňatia slobodu vo výmere 1 rok, ktorý mu bol uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 21. februára 2020, č. k. OT/21/2020 - 112, právoplatným 21. februára 2020, ktorý bol vo výroku o vine a treste zrušený. Iný druh trestu preto neprichádzal do úvahy.

40. Okresný súd tiež správne skúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu všetkých trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.), čo aj správne vyjadril vo výroku o treste poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. Iné poľahčujúce okolnosti ani krajský súd nezistil.

41. Rovnako správne okresný súd ustálil, že zo zbiehajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), (v bode III. aj podľa písm. g)), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom od 1. augusta 2019 s poukazom na § 138 písmeno j/ Tr. zák., za ktorý Tr. zák. ustanovuje v osobitnej časti trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov, na ktorú právnu kvalifikáciu okresný súd pred prijatím vyhlásenia aj výslovne upozornil, ako vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania (viď č.l. 193 rub).

42. Okresný súd však pochybil, keď v tejto trestnej veci pri ukladaní spoločného trestu obžalovanému podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. mu súčasne ukladal vo vzťahu k tomu istému rozhodnutiu Okresného súdu Dunajská Streda z 21. februára 2020, sp. zn. OT/21/2020, trest aj ako súhrnný podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. Ide o logický nezmysel, ktorý vzbudzuje pochybnosti v tom smere, či okresný súd vôbec správne chápe podstatu a zmysel spoločného, úhrnného a súhrnného trestu. Predsa ak sa zruší postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. celý skorší výrok o vine (o pokračovacom trestnom čine) trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda z 21. februára 2020, sp. zn. OT/21/2020, právoplatný 21. februára 2020, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a následne uznáva obžalovaného za vinného pre všetky čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, ako v tomto prípade, tak je vylúčené už raz zrušený výrok o treste tohto trestného rozkazu rušiť opätovne v rámci ukladania súhrnného trestu, pretože už neexistuje výrok o treste, voči ktorému by mal byť podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ukladaný súhrnný trest.

43. Pochybením opísaným v predchádzajúcom bode okresný súd porušil Trestný zákon v neprospech obžalovaného, ktoré pochybenie musel krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. napraviť aj napriek tomu, že to obžalovaný nenamietal, keďže toto pochybenie bolo v neprospech obžalovaného a zakladalo by dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

44. Krajský súd vecným prieskumom zistil zo strany konajúceho súdu aj porušenie Trestného zákona v prospech obžalovaného. Náprave týchto pochybení zo strany krajského súdu však bránila vyššie spomínaná zásada zákazu zmeny k horšiemu bližšie opísaná v bode 23. tohto odôvodnenia.

45. Prvýkrát okresný súd pochybil v prospech obžalovaného, keď nezohľadnil fakt, že obžalovaného aktuálne trestná za zločin (pokračovací zločin krádeže), hoci on už bol za zločin v minulosti odsúdený - viď odsúdenie pod bodom 6. odpisu registra trestov - vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/184/1989 - za trestný čin krádeže vlámaním spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a iné na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do II. NVS, ktoré odsúdenie dosiaľ zahladené nemá (pozri § 437 ods. 1 Tr. zák.). Páchateľovi, ktorý opätovne spácha zločin, je súd povinný ukladať trest s použitím ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu.

46. Druhýkrát okresný súd pochybil v prospech obžalovaného, keď potom, ako zrušil v trestnom rozkaze Okresného súdu Dunajská Streda z 21. februára 2020, sp. zn. OT/21/2020, právoplatný 21. februára 2020, skorší výrok o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom trestnom rozkaze znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku (viď skutky III. až V. výroku o vine napadnutého rozsudku), ako aj o spoločnom treste podľa § 41 ods. 3 Tr. por. za pokračovací trestný čin, pričom nezohľadnil fakt, že ukladal trest aj za ďalší žalovaný pokračovací trestný čin (viď skutky I. a II. výroku o vine napadnutého rozsudku, keď v tejto veci bola obžaloba podaná pre skutky I. až III. výroku o vine napadnutého rozsudku, ktoré boli posúdené ako dva trestné činy), teda nezohľadnil vôbec to, že v konečnom dôsledku trestal páchateľa za dva trestné činy spáchané viacerými skutkami, z nich jeden je pokračovacím zločinom krádeže a druhý pokračovacím prečinom krádeže. V takej situácii mal okresný súd obžalovanému ukladať podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest úhrnný s použitím tzv. asperačnej zásady, pri ktorej sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody najprísnejšie trestného činu zvyšuje o jednu tretinu, čo okresný súd neučinil.

47. Vyššie uvedené pochybenia okresného súdu spôsobili, že okresný súd neukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody ako mal za použitia ust. § 212 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v rámci upravenej trestnej sadzby v rozpätí od 6 rokov 6 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiace, ale spôsobom opísaným v napadnutom rozsudku ukladal trest iba v rámci základnej trestnej sadzby od 3 rokov do 10 rokov, pričom mu vymeral nepodmienečný trest odňatia slobody 3 roky. Jednoznačne teda ide o trest nezákonný, uložený mimo trestnej sadzby predpokladanej Tr. zák.

48. Pre absenciu odvolania prokurátora čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného nebolo možné žiadne z vyššie uvedených pochybení napraviť.

49. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu

je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

50. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchateľa i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchateľom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok.

U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

51. Ohliadnuc od vyššie spomínaného faktu, že trest bol obžalovanému ukladaný mimo trestnej sadzby akej mu ukladaný mal byť, tak aj v rámci chybné stanovenej trestnej sadzby mu bol uložený trest ako neprimerane mierny, úplne nesprávne na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Úplne nelogicky okresný súd v odôvodnení argumentuje na strane jednej osobou páchateľa, ktorého označuje pri 23 odsúdeniach za nenapraviteľného recidivistu trestnej činnosti, no na strane druhej mu ukladá trest na samej dolnej hranici troch rokov. Takýto trest podľa názoru krajského súdu nespĺní svoju funkciu ani z hľadiska individuálnej, ani generálnej prevencie. Pasivita prokurátora tolerujúca všetky vyššie uvedené porušenia zákona v prospech obžalovaného je zarážajúca.

52. Tu vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä jeho trestnú minulosť a zjavné sklony k páchaniu rôznej trestnej činnosti, závažnosť súdnej trestnej činnosti (opätovný zločin), početnosť útokov (päť) na záujmy chránené Trestným zákonom, okolnosti ich spáchania a nepriaznivú prognózu jeho nápravy, keďže bol dosiaľ 23-krát súdne trestaný, pričom nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré dosiaľ vykonal, evidentne na neho nemali odstrašujúci účinok v tom smere, aby od páchania ďalšej trestnej činnosti odradili, tak mu mal byť ukladaný trest v strede trestnej sadzby.

53. Pokiaľ ide o vonkajšiu súdnu diferenciaciu, krajský súd z napadnutého rozsudku prevzal ako vecne správny výrok okresného súdu, ktorým rozhodol o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia aplikujúc ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaného, tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdených trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za spáchanie úmyselného trestného činu, dokonca opakovane.

54. Z dôvodov prezentovaných vyššie v texte vyhodnotil krajský súd odvolacie námietky obžalovaného čo do výroku o treste ako nedôvodné.

55. Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o ochrannom dohľade, tiež konanie mu predchádzajúce, no žiadne pochybenia nezistil.

56. Ochranný dohľad bol v tomto prípade obžalovanému uložený v súlade s ust. § 76 ods. 2 Tr. zák. ako fakultatívna sankcia určená páchateľovi úmyselného trestného činu, ktorý už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, ak vzhľadom na osobu páchateľa, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život.

57. Vyššie opísané zákonné podmienky boli u obžalovaného do bodky splnené, nakoľko tento bol opakovane vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, znova sa mu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody za takýto trestný čin a keďže je už 23 krát súdne trestný, tak skutočne od neho nemožno očakávať, že povedie po výkone trestu riadny život. Námietky obžalovaného, že nepije a nehráva automaty sú v tomto smere nepodstatné.

58. Trojročná výmera ochranného dohľadu je síce na hornej hranici zákonného rozpätia upraveného v ust. § 78 ods. 1 Tr. zák., avšak krajský súd ju považoval za primeranú osobe obžalovaného. Toto ochranné opatrenie spolu s uloženým trestom snáď napomôže k dovŕšeniu jeho nápravy.

59. Rovnako krajský súd preskúmal aj výrok o náhrade škody, ktorý obžalovaný síce odvolaním napadol, avšak žiadne konkrétne nedostatky mu nevytkal. Odvolacím prieskumom krajský súd zistil, že okresný súd o riadne a včas uplatnených nárokoch poškodených správne rozhodol tak, že obžalovaného zaviazal postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. na ich náhradu, lebo výška škody je súčasťou popisov skutkov (čiastkových útokov) uvedených vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného.

60. Na základe vyššie prezentovaných skutočností bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozsudku.

61. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.